

Les contradiccions entre els pares i mares, es poden evitar?

El diàleg, la paciència i la coherència són claus per al bon funcionament familiar

Ariadna Pérez-Domingo

Centre de Salut Mental Infanto Juvenil de San

Les contradiccions entre els pares i mares formen part del dia a dia de les famílies, tot i això cal trobar maneres d'evitar que aquestes es traspassin als fills/es. El diàleg, la paciència i la coherència són claus per al bon funcionament familiar.

En el dia a dia de les famílies sorgeixen sovint conflictes entre els pares i mares, i de la manera d'educar els fills, doncs sovint tenen visions contradictòries sobre el que cal fer en cada moment.

Les contradiccions en si no són dolentes, doncs formen part de la mateixa, perquè cada persona té les seves opinions i les seves idees de com fer les coses i en una parella, són inevitables. Així doncs, pensar que no ens contradirem és un fracàs, perquè passarà, però si que és possible no fer arribar a una confusió als fills. Com? Amb el diàleg.

Recomanacions per gestionar conflictes a casa

Els espais i l'actitud per a dialogar han de ser presents a casa, no només en moments crítics, quan s'han de buscar consensos en situacions desesperades, sinó el dia a dia, formant part de la quotidianitat.

Que els pares disposin d'aquests espais, farà que es coneguin a ells mateixos, a l'altre i a les opinions i actituds que tenen respecte a la criança dels fills (entre d'altres coses) i aquesta serà una gran eina per evitar conflictes, doncs si coneixem l'altre i la seva manera de fer, podem preveure els temes que seran conflictius i trobar la manera de parlar-ne i arribar al consens abans de que aquestes esclatin i creïn un conflicte greu.

Altres eines, a més del diàleg, és controlar la impulsivitat per no dir la nostra de manera immediata. És important mirar de no caure en contradiccions davant la criatura. Si es dóna el cas en que els criteris no són iguals, com passa sovint, un dels dos haurà de fer l'esforç de cedir, però després, la parella a soles, sense el nen/a, haurà de parlar del tema per posar-se d'acord i així poder-ho fer l'una en futures ocasions.

"Un dels dos haurà de fer l'esforç de cedir, i quan estiguin a soles, caldrà gestionar i parlar-ne per posar-se d'acord"

La idea tan típica que la criatura preguntin i que un de la parella "Pregunta-l'hi a la mare" o bé "Pregunta-l'hi al pare" no és vàlida, perquè ha de transmetre als fills que les decisions es prenen conjuntament, i no l'altre ho decideix. Tampoc no és vàlid que un de la parella agafi el rol de líder i l'altre el de dolent. Si es fa així, les criatures ho capten ràpidament, i sabran haurà temes que aconseguiran més fàcilment si ho pregunten a l'un o a l'altre.

Una altra opció és, abans de respondre, poder dir al fill: "Un moment parlem" i després decidir-ho conjuntament. D'aquesta manera, els fills/es que els pares funcionen com a equip, que no hi ha un joc de tennis, ple de competició, en què ha d'anar a una banda o a l'altra per aconseguir segons què. Aquesta manera de funcionament només genera malentesos entre els pares i mares, els fills/es aprofiten per a sortir-se amb la seva.

Cal tenir present i evitar, que ells no són els que provoquen el conflicte entre els pares i mares.

A més, també està bé fer-los esperar, perquè estan acostumats a aconseguir-ho tot de manera immediata. Per molt que volen la immediatesa, no està malament dir-los: "Ho hem de parlar entre els pares; i ja t'ho comunicarem"

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spcsalut.org | www.spcsalut.org